

XVI TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Tr 12:13.16-19)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Ei ole teist Jumalat peale sinu, kes kannaks hoolt kõige eest. Sina ei pea tõestama, et sa oled õiglane kohtumõistja, sest sinu vägevus on tõe algus ja see, et sa valitsed kõige üle, paneb sind halastama kõikide peale. Sa näitad oma jõudu neile, kes ei usu sinu kõigeväelisust, ja paljastad nende jultumuse, kes sind ei tunnista. Kuid oma vägevuse pärast mõistad sa leebet kohut ja valitsed meie üle armulikult, sest sinu vägevus on allutatud su tahtele. Niisuguste tegude läbi õpetad sa oma rahvale: õige inimene peab armastama oma ligimest ning sisendama su lastele lootust, et sina annad patusele aega meelt parandada.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 86:5-6. 9-10. 15-16 R: 5)

R: Issand, sina oled hea ja annad andeks.

Issand, sina oled hea ja annad andeks,
rikas heldusest kõigile, kes sind appi hüüavad.

Issand, võta minu palvet kuulda
ja pane tähele mu anumise häält.

R:

Kõik rahvad tulevad ja kummardavad sind,
annavad au, Issand, sinu nimele.

Sest sina oled suur ja teed imesid,
sina ainuüksi oled Jumal.

R:

Sina, Issand, oled halastaja ja armuline Jumal,
kannatlik ootama ning rikas tõe ja heldusest.
Pööra end minu poole ja ole mulle armuline,
anna jõudu oma sulasele, sinu ümmardaja pojale.

R:

(Teine lugemine Ro 8:26-27)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, Vaim tuleb meile appi meie nõtruse vastu, sest me ei tea, kuidas tuleb palvetada, aga Vaim palvetab ise meie eest väljendamatute anumistega. Ning südamete tundja Jumal teab, mis Vaimul on mõttes, sest Vaim palvetab pühade eest Jumala tahtmise järgi.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 15:5b)

Halleluuja. Mina olen hüüdnud teid sõpradeks,

sest teile olen ma ilmutanud kõik, mis ma kuulsin oma Isalt. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 13 ,24-43)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus rääkis rahvale tähendamissõna: “Taevariik on inimese sarnane, kes külvas oma põllule hea seemne. Aga kui ta magas, siis tuli vaenlane ja poetas umbrohuseemet nisu sekka ning läks minema. Kui oras tärkas ja looma hakkas, siis tuli ka umbrohi nähtavale. Peremehe sulased tulid tema juurde ja ütlesid talle: “Isand, kas ei külvanud sa mitte head seemet, kust tuleb nüüd siis umbrohi?” Ja tema vastas neile: “Seda on teinud minu vihamees.” Aga sulased küsisid temalt: “Kas sa tahad, et me nüüd läheksime ja koguksime umbrohu põllult ära?” “Ei,” vastas tema, “sest muidu tõmbaksite te rohides üles ka nisu. Laske mõlemal kasvada lõikuseni, aga viljalõikuse ajal ma ütlen lõikajaile: “Koguge kõigepealt kokku umbrohi, siduge kimpu ja põletage ära, aga nisu tooge mu aita.”” Ja ta rääkis neile veel ühe tähendamissõna ning ütles: “Taevariik on sinepiiva sarnane, mille inimene võttis ja külvas oma põllule. See on küll väikseim kõigist seemneist, aga kui ta kasvama läheb, saab see suuremaks teistest taimedest ning sirgub puuks, nii et taeva linnud tulevad ja teevad pesa tema okstele.”

Ja ta rääkis neile veel ühe mõistujutu: “Taevariik on haputaigna sarnane, mille naine võttis ja segas kolme vaka jahu sekka, kuni kõik läks hapnema.” Seda rääkis Jeesus rahvahulkadele tähendamissõnadega ja ilma mõistukõneta ei rääkinud ta neile midagi, et läheks täide, mis on öeldud prohveti kaudu: “Ma avan oma suu tähendamissõnadeks ja räägin sellest, mis on olnud varjul maailma loomisest peale.”

Siis laskis Jeesus rahvahulkadel ära minna ja läks koju. Aga tema jüngrid tulid tema juurde ja ütlesid: “Seleta meile tähendamissõna umbrohust põllul.” Ja tema rääkis: “Hea seemne külvaja on Inimese Poeg. Põld on maailm, hea seeme tähendab taevase kuningriigi lapsi, aga umbrohi kurja lapsi. Vihamees, kes umbrohtu külvab, on saatan. Viljalõikus on maailmaajastu lõpp, ja lõikajad on

inglid. Nii nagu umbrohi nüüd tulega ära põletatakse, nõnda saab olema maailmaajastu lõpus. Inimese Poeg läkitab oma inglid, ja nemad koguvad tema kuningriigist kõik kurjale ahvatlejad ja ülekohtutehijad ning heidavad nad lõõmavasse ahju. Seal on ulgumine ja hammaste kiristamine. Aga õiged löövad siis särama kui päike. Kel kõrvad on kuulda, see kuulgu.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, aastaid tagasi tundsin üht noort, lootustandvat sportlast. Kord sattus ta tänaval nägema kaklust, täpsemalt seda, kuidas üks suur, tugev mees peksis väiksemat. Hetkegi mõtlemata tormas ta allajääjale appi ja tõmbas ründaja temast nii suure jõuga eemale, et too kukkus kuklaga vastu kõnnitee äärekivi ja suri sealsamas. Peksasaanu kasutas aga tekkinud segadust ja põgenes sündmuskohalt. Teda ei õnnestunud leida ka kohtuprotsessiks, kus kangelaslikule appiruttajale mõisteti lõpuks pikk vanglakaristus tapmise paragrahvi alusel.

Jah, muidugi, üliagarus ei tule kusagil kasuks, ja kahtlemata on küsitava väärtusega ka sekkumine olukorras, kus meil ei ole ülevaadet sellest, kes on kurjategija ja kes on ohver. Kuid kes teaks meist, inimestest, juba ette, missugused head kavatsused teostuvad heade tegudena või kus näitab saatus meile ilusa kõrval ka oma inetut palet.

Siin oleme vaid Jumala armul ja saame vaid paluda tema halastust, palvetades: Kyrie, eleison...

Jutus

Armsad õed ja vennad, olen vahel mõelnud, kas on olemas elukutseid, mida võiks inimesel ka teispoosuses veel vaja minna? Nagu tänasest evangeeliumist lugesime, on pörgus kindlasti suur puudus hambaarstidest ja hambatehnikutest. Ulgumist pole ilmselt vaja patusele hingele õpetada, kuid hammaste kiristamine eeldab suure hambakliiniku olemasolu pörgupiiril, et ka need, kes on hambutuna pörgupõhja määratud, saaksid suhu kõlavasti kirisevad proteesid. Küllap sellepärast ongi hambaarstidele juba ammu ajast siin maailmas lõks üles seatud: juba Moosese seaduses sisaldus nõudmine “hammas hamba vastu”, nii et kõigi väljatõmmatud hammaste eest tuleb neil nüüd igavikupäevad jätkuvalt tööd vihtuda.

Hea uudis on aga see, et vähemalt võivad hambaarstid vaadata tuleviku lootusrikkalt: surmajärgselt on neil ikka veel otstarve ja olemasolemise mõte. Selles suhtes ootab aga teispoosuses kõige kurvem saatus minu ameti esindajad ehk vaimulikke, sest evangeelium, mida meie siin maa peal kuulutame, on taevas juba teostunud – seega, pörgulistele pole selle kuulutamisest enam kasu, taevassevõetuid aga pole vaja enam õpetada. Ehk halastab armas Jumal ja annab minusugustele tööks inglite tiibadest pudenenud udusulgi taevastelt tänavatelt koristada.

Tõesti, maiste ettekujutuste tõstmine taevajärjele mõjub pigem mustavõitu huumorina, sest piibel esitab teispoosust meile selgelt mustvalgena: on vaid need, kes lähevad hukka, ja need, kes pääsevad. Mõnevõrra tõenäoline on küll ka veel kolmas võimalus: nimelt, et on olemas puhastustuli, kus kahetsejad võivad kanda ära ajalise karistuse ja seejärel taevasse pääseda, või siis, et hing võidakse põrgust välja palvetada teiste inimeste poolt. Paraku pole see perspektiiv nii hästi dokumenteeritud kui dualistlik taevariigi ja põrgu visioon.

Niisiis räägivad Jeesuse tähendamissõnad selle kohta, mille sarnane on taevariik, pigem mitte teispoosusest, vaid inimese eluteest siin maailmas, kus Jumalasse saab ainult uskuda, kus liiga agar umbrohukoristus võib lõppeda saagist ilmajäämisega, kus tühisena tunduv heategu paneb vahel patuse pöörduma, kuid väike eksitus võib kaasa tuua raskete tagajärgedega õnnetuse.

Armsad õed ja vennad, öeldakse, et inimene mõtleb, Jumal juhatab. Samuti öeldakse ka, et põrgutee on sillutatud heade kavatsustega. Inimese tõde ei ole Jumala tõde, vaid valiku tegemine mitmete heade ja kurjade vahel, mida igatüki meist tajub omamoodi ning mis lööb nii mõnigi kord silmade ees kirjuks. Siiski on see meie ainus valik, seekord tõesti päris mustvalge valik, et me tahame leida oma elule mõtte, ja kui taevariik on olemas, siis me tahame saada just sinna.

Tegelikult aga polegi võibolla lõpuks nii tähtis, mis meist enestest saab. Oleks vaid Jumalal meid veel millekski vaja... Aamen.